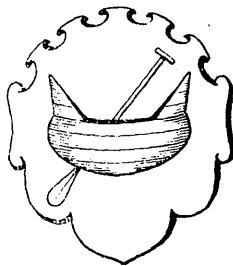

DZIEŃNIK

ZARZĄDU

M. ŁODZI.

Redakcja i administracja
Plac Wolności 14. Tel. 28-00.
Adminstr. czynna od g. 9-12 w p.
Redakcja od godz. 2-3 po południu

Ogłoszenie: Wiersz nonparel. (cztery szp. na stronie) **zł. 0.20**—Przed tekstem **zł. 0.55**—za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne **zł. 0,05** za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie **zł. 50.**—

Prenumerata: Miesięcznie **zł. 1.--**

Cena egzemplarza **zł. 0.25.**

Nr. 21. (296)

Łódź, wtorek 26 maja 1925 r.

Rok VII.

Bronisław Krakowski.

Walka z jaglicą wśród dzieci.

Zwalczanie jaglicy wśród dzieci jest niewątpliwie jednym z najważniejszych zagadnień w dziedzinie opieki społecznej.

Problem ten w związku z falą repatriacji, która zgórą 16.000 dzieci rzuciła w wir niezorganizowanej akcji opiekuńczej w Polsce, musiał oczywiście zaciążyć jak najfatalniej.

Nie posiadamy, niestety, statystyki dzieci jagliczych w szkołach, ale już na podstawie dorywczej statystyki, przeprowadzonej na terenie zakładów opiekuńczych, widzimy, że jaglica szerzy się znacznie. W 1924 r. zbadano w 162 zakładach 9451 dzieci i wśród tej liczby stwierdzono 1252 przypadków jaglicy, t. j. 13,25 proc. Ostatnie zestawienia statystyczne według województw, zawierające liczbę zgłoszonych przypadków dzieci chorych, wykazują liczbę: 2427.

Z powyższej liczby korzysta z leczenia w zakładach: w Witkowicach 296, w Wilnie 100, Pruszkowie 360, Łodzi 120, w Maczkach (Granica) 120 — razem 996.

Przybędą nadto projektowane zakłady: w Warszawie 150 i Śreńmie (woj. poznańskie) 140 — co wynosi ogółem 1286 dzieci.

Pozostanie bez racjonalnego leczenia i opieki 1141 dzieci.

Jeśli przy braku dokładnej statystyki dochodzimy do tak smutnych liczb, to tem większą uwagę musimy poświęcić tej sprawie.

Jaglica (trachoma) niewątpliwie grozi dziatwie ślepotą, o ile w porę nie będzie racjonalnie leczona. Zараźliwość jaglicy stwarza wielkie niebezpieczeństwo szerzenia się jej, o ile w porę nie będą przedsięwzięte racjonalne środki profilaktyczne. Ponieważ badanie bakteriologiczne nie dostarcza co do jaglicy miarodajnych wskazówek rozpoznawczych, przeto opierać się można, zdaniem specjalistów, jedynie na obrazie klinicznym choroby. Na odbytym w Krakowie w grudniu r. z. zjeździe profesorów okulistyki wszystkich uniwersytetów w Polsce zajmowano się sprawą uzgodnienia poglądów i ujednostajnienia kryteriów rozpoznawczych. Uznano za konieczne, aby akcja zwalczania epidemii obejmowała następujące działy: a) wykrywanie przypadków jaglicy; b) izolowanie; c) leczenie; d) zapobieganie szerzeniu się epidemji.

Zakres zaznaczonej tu pracy wymaga niewątpliwie rozległej propagandy, przygotowania personelu higieniczno-lekarskiego i tworzenia gęstej sieci przychodni i zakładów leczniczych.

W stosunku do dziecka tempo pracy musi być znacznie wzmożone. Bo jeżeli w chwili obecnej zgórą tysiąc dzieci pozostaje bezlekarzkiej opieki, to, poza grozą utraty wzroku, dzieci te szerzą jaglicę wśród otoczenia. Tu trzeba działać natychmiast stanowczo. Ministerjum pracy i opieki społecznej wspólnie z ministerjum spraw wewnętrznych (gen. dyr. służby zdrowia) zorganizowało w Granicy zakład dla 150 dzieci, a w chwili obecnej, przy współudziale polsko-amerykańskiego komitetu pomocy dzieciom, organizuje dwa zakłady w Warszawie dla 200 dzieci i w Śremie pod Poznaniem dla 150.

Są to jednak liczby w wysokim stopniu niewspółmierne do potrzeb. Kłęska jaglicy jest chorobą społeczną. Wzrost jej zależy od skupienia ludności i warunków higienicznych. Stan kultury i uspołecznienia odgrywa tu wielką rolę. Epidemja datuje swe istnienie w Europie od czasu egipskiej wyprawy napoleońskiej. W Egipcie jaglica jest nadzwyczaj rozpowszechniona. Do najbardziej nawiedzonych krajów w Europie należą Rosja, Węgry i Włochy. Aczkolwiek wypadki endemiczne jaglicy istniały już dawniej, wszakże fala repatriacji z Rosji stała się istotnym źródłem epidemji w Polsce. W Prusach Wschodnich rozpoczęto szeroko obmyślaną walkę z jaglicą w 1897 r. W tym czasie na 3000 szkół ani jednej nie było wolnej od jaglicy, w 1913 znaleziono jaglicę już tylko w 33 proc., liczba chorych dzieci z 40,074 spadła do 5515. (Prof. M. Kirchner.)

Obecnie jaglica w Prusach jest wytępiona. W Polsce zbyt mało zainteresowania budzi kłęska jaglicy. Gorącym rzecznikiem walki z jaglicą jest senator prof. dr. Emil Godlewski, którego niezłomnej energii zawdzięczamy istnienie zakładu dla dziewcząt w Witkowicach pod Krakowem oraz zakładu dla chłopców w Wilnie (dawniej w Białymstoku). Rada opiekuńcza m. Pruszkowa prowadzi w niezmiernie trudnych i nieodpowiednich warunkach duży zakład dla chłopców. Jeśli do tej liczby dodamy powstanie kilku nowych zakładów, o których wyżej mowa, to jednak widzimy, że liczba ich jest znikomo mała.

Zagadnieniem walki z jaglicą wśród dzieci musi się zainteresować całe społeczeństwo.

Zbiorowym wysiłkiem rządu, samorządów i społeczeństwa, muszą powstać wielkie centrale leczniczo-wychowawcze, możliwie na wsi w sferze opieki klinik uniwersyteckich. W ciasnych lokalach miejskich walka z jaglicą jest bardzo utrudniona. Brak zaś specjalistów lekarzy wymaga ciągłej fachowej kontroli klinik. Opiekę taką wybornie zorganizował dla Witkowic prof. Majewski z Krakowa. Wszystkie nowopowstające zakłady w myśl wytycznych jeneralnej dyrekcji służby zdrowia pozostawać będą również pod opieką klinik uniwersyteckich.

Obecnie powstała myśl zorganizowania przez polsko-amerykański komitet pomocy dzieciom przy pomocy rządu wielkiej centrali na 500 do 1000 dzieci jagliczych w dzierzawionym przez P. A. K. P. D. majątku państwowym Góra, pod Warszawą. Inicjatywę tę podjął obecny naczelny dyrektor P. A. K. P. D., p. minister dr. W. Chodźko, który zamierza przystąpić do jej zrealizowania.

Należy podkreślić, że zakłady dla dzieci jagliczych muszą mieć charakter zakładów leczniczo-wychowawczych. Przewlekłość choroby, trwającej nieraz kilka lat, wymaga zapewnienia dzieciom normalnych

warunków nauki i wychowania. System pawilonowy pozwala na racjonalną segregację dzieci, większe zaś skupienie zezwala na ekonomiczniejszą administrację.

W Górze ma być zastosowany szwajcarski system baraków drewnianych trwałe i tani.

Wielka waga sprawy spotka się niewątpliwie z poparciem czynników rządowych i należytem zrozumieniem całego społeczeństwa, które nie odmówi na ten cel swej ofiarnej pomocy.

DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY.

Protokół

10 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dn. 7-go maja 1925 r.

Komplet radnych 75. Obecnych radnych 59. Komplet członków Magistratu 11. Obecnych członków Magistratu 10.

Posiedzenie otworzył o godz. 20 min. 25 wiceprezes Rady Miejskiej J. Wolczyński, w obecności quorum Rady (69 członków) zaprosiwszy do stołu prezydjalnego radnych—sekretarzy A. Cyrańskiego i K. Dworznieckiego, oraz Dyrektora Biura Rady Miejskiej, p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Krótkie zapytania:

a. 1. r. Wojakowskiego: Zwiedzając czytelnię pism i wypożyczalnię książek dla dorosłych, r. Wojakowski zauważył, że Magistrat zaprenumerował tylko po jednym egzemplarzu pism lokalnych. Otóż po godzinie czekają na gazety łaknący wiedzy i wiadomości. Czy by Magistrat nie uznał za właściwe wydać jaknajszybciej odnośne rozporządzenie o zaprenumerowaniu jeszcze kilku egzemplarzy pism i czasopism.

2. oświadczenie przewodniczącego, że Magistrat udzieli odpowiedzi na następnym posiedzeniu R. M.

b. 1. r. Rapalskiego. Uchwałą R. M. został powołany do życia Komitet budowy pomnika Tadeusza Kościuszki. Jak się r. Rapalski dowiaduje, wbrew i pomijając uchwałę tegoż Komitetu, jak również uchwałę Magistratu i R. M., podobno już zakupiono pomnik dla Tadeusza Kościuszki. Podobno jest to okaz bezwartościowy i już zakupiony przez ławnika Wydziału Gospodarczego. Wobec tego r. Rapalski zapytuje, jakiej jest on wartości artystycznej, czyjego dłuta i wogóle jaką sumę Magistrat na ten cel wyasygnował.

2. Odpowiedź wprz. Wojewódzkiego, w im Magistratu: Nie można nawet przypuszczać, aby za 2 tysiące zł. Magistrat zakupił pomnik Tadeusza Kościuszki. Panowie chyba zdają sobie sprawę, że byłoby to rzecz

wprost niemożliwą. Dłuta tego samego p. Czaplickiego stoi robotnik w parku Staszica. Jest zakupiona podobizna Tad. Kościuszki, która w jednym z parków miejskich ma być ustawiona, ale dotychczas nie jest wyznaczone ani miejsce, ani sposób, w jaki to będzie ustawione. W każdym razie nie ma to nic wspólnego z pomnikiem, który ma być ustawiony na placu Wolności.

c. 1. r. Bialera, czy prawdą jest, że Magistrat zamierza zakupić cały szereg nowych maszyn do pisania kosztem zł. 50.000, a to tylko po to, aby ujednostajnić wszystkie maszyny. Jest to w obecnym roku oszczędnościowym wydatek wprost niedopuszczalny. R. Bialer nie wie, jak się Magistrat na to zapatruje, bo zwrócił się do całego szeregu firm, złożone zostały oferty i sprawa w swoim czasie znalazła się na posiedzeniu Delegacji Finansowo-Obrachunkowej. R. Bialer zapytuje, na jakiej zasadzie Magistrat pragnie wprowadzić takie luksusowe urządzenia w obecnych ciężkich czasach. R. Bialer jeszcze zaznacza, że maszyny, które zostały zakupione, nie są maszynami pierwszego gatunku a trzeciego.

2. odpowiedź wprz. Groszkowskiego, w imieniu Magistratu, że sprawa ta przedstawia się zupełnie inaczej: ani nie było to na Delegacji Finansowo — Obrachunkowej, ani maszyny nie zostały zakupione. Projekt ten istnieje ze względu na dogodne ceny i warunki kupna maszyn. Transakcja nie została załatwiona, bo liczono się z brakiem na ten cel fundusów.

d. 1. r. Poznańskiego: We wczorajszych dziennikach była wzmianka, że p.inż Skrzywan, kierownik robót kanalizacyjnych zagroził dymisją, o ile robotnicy do robót będą przyjmowani za pośrednictwem związków. R. Poznański zapytuje się, czy ta wzmianka ma realne podstawy, o ile tak, to jakie stanowisko zajmuje Magistrat.

2. odpowiedź wprz. Wojewódzkiego, że sprawa ta była poruszana na Komitecie Kanalizacji i Wodociągów i w związku z tem, że p. Skrzywan stawiał tę sprawę w sposób kategoryczny, została ona odłożona do następnego posiedzenia Komitetu Kan. i Wod. Wogóle stwarzanie takiej sytuacji, aby naczelny inżynier kanalizacji podawał się do dymisji, Magistrat uważa za niewskazane.

e) 1. r. Bialera: Na ostatnim posiedzeniu Delegacji Finansowo-Obrachunkowego

p. wprez. Groszkowski zupełnie bezprawnie wycofał uchwałę Magistratu w sprawie umorzenia pożyczki, wypłaconej urzędnikom komunalnym. R. Bialer zapytuje więc p. wprez. Groszkowskiego na jakiej zasadzie wniosek ten — uchwała Prezydium Magistratu — został wycofany i kiedy sprawa ta znajdzie się na porządku dziennym w Delegacji Finansowo-Obrachunkowej.

2. odpowiedź wprez. Groszkowskiego, że pożyczka nie została jeszcze wszystkim wypłacona, wniosek więc o jej umorzenie wprez. Groszkowski uważał za przedwczesny. Z tej racji sprawę wycofał.

f) 1. r. Knorra: „Rozwój“ donosi, że w dn. 1 maja jeden z wyższych urzędników Magistratu, mianowicie Dyrektor Wydziału Podatkowego, p. Weisberg, na placu przed Magistratem krzyczał: precz z Magistratem i t.p. epitety. Czy prawdą jest, że urzędnik Magistratu w ten sposób się zachowywał.

Następnie czy prawdą jest, że 20-tu urzędników oświadczyło, że nie będzie pracowało w tym dniu.

2. odpowiedź wprez. Wojewódzkiego, w imieniu Magistratu, że zadaniem Magistratu nie jest badanie, kto co gdzie na rynku, czy na placu miejskim mówił i z tych względów nie jest Magistratowi wiadomem, żeby p. Weisberg te wyrazy mówił. Natomiast jeżeli chodzi o 1 maja, to ponieważ dzień ten nie jest przewidziany w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej i w ustawie sejmowej, za dzień ten urzędnikom, którzy nie pracowali, zostanie potrącone z pensji.

2. Zawiadomienia członków Rady Miejskiej: M. Cynarskiego, A. Czernika, A. Idźkowskiego, Dr. St. Kopcińskiego, Dr. M. Maczewskiego, B. Mazurowskiego, L. J. Minberg, Dr. J. Rosenblatta, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

3. Uchwałę Magistratu № 147 z dnia 24 kwietnia 1925 r., treści następującej:

„W wykonaniu punktu 3 uchwały Rady Miejskiej Nr. II z dnia 19 marca 1925 roku postanowiono — na wniosek Wydziału Podatkowego № 476,25 II z dnia 20 kwietnia 1925 roku;

1) upoważnić tenże Wydział do zwolnienia od miejskiego podatku od lokali na rok 1925:

- a) mieszkań rzesz pracowniczych, za które komorne wzgl. wartość czynszowa z miesiąca czerwca 1914 roku nie przekraczała kwoty rb. 120.— rocznie,
- b) mieszkań robotniczych, za które komorne wzgl. wartość czynszowa z miesiąca czerwca 1914 roku nie przekraczała rb. 150.— rocznie, oraz

2) przesłać odpis niniejszej uchwały Radzie Miejskiej do wiadomości“.

4. Odezwy Magistratu:

№ dz. 371 | 25 I. z dn. 7.V.25 r., treści następującej:

„W związku z krótkim zapytaniem, zgłoszonym przez p. radnego Minbergę na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 30 kwietnia 1925 roku, uprzejmie komunikujemy, że-

1) zywanie karetki miejskiego pogotowia ratunkowego nie wymaga uprzedniego zezwolenia ze strony komisariatu policji, w obrębie którego miał miejsce nieszczęśliwy wypadek;

2) fakt, jaki miał miejsce w dniu 27 kwietnia r.b. na cmentarzu żydowskim, był wywołany przez nieświadomość funkcjonarjusza II komisariatu policji, który przed wezwaniem pogotowia wysłał na miejsce wypadku posterunkowego dla skonstatowania, czy rzeczywiście zachodzi potrzeba udzielenia pomocy lekarskiej, bowiem wypadki zaślabnień wywołane są przeważnie na tle nerwowem u osób, odprowadzających krewnych swych na miejsce wiecznego spoczynku;

3) w celu uniknięcia na przyszłość jakichkolwiek podobnych nieporozumień zawiadomiliśmy Komendę Policji Państwowej, by ta z kolei wydała podległym sobie komisariatom odnośne zarządzenia.“

№ dz. 937 | 25 I. z dnia 7.V.25 r., treści następującej:

„W związku z krótkim zapytaniem, zgłoszonym przez p. radnego Puto na posiedzeniu Rady Miejskiej w dniu 30 kwietnia 1925 roku, uprzejmie komunikujemy, iż sprawa oddania gruntów miejskich pod budowę gmachu szpitala Czerwonego Krzyża była już w sposób definitywny załatwiona, i w dniu 31 października 1924 roku został sporządzony przed Notariuszem Ładą odnośny akt darowizny (№ 6596).

Na konferencji jednak, odbytej w Magistracie w dniu 7 lutego 1925 roku przy udziale przedst. władz państwowych, samorządowych oraz przedstawicieli Towarzystwa Czerwonego Krzyża, stwierdzono, iż odstąpiony teren nie nadaje się pod budowę szpitala ze względu na swe niskie położenie jak również ze względu na to, że wzniesienie na wyznaczonym terenie budynków szpitalnych koliduje z zamierzonym rozplanowaniem przyszłego parku ludowego. Z tej też przyczyny postanowiono dokonać oględzin innych terenów na polesiu Konstantynowskim, i w rezultacie wybrano plac o powierzchni 3 morgów, położony w odpowiedniejszym miejscu. Magistrat na posiedzeniu w dniu 24-go kwietnia 1925 roku uchwałą swą № 470 wyraził zgodę na zamianę wspomnianych gruntów i uchwała ta została w dn. 6 maja 1925 roku przesłana Radzie Miejskiej do zatwierdzenia“.

5. Pisma, wystosowane przez Magistrat do Generalnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów oraz do Ministerstwa Kolei Żelaznych w sprawie obecnego stanu poczty i ruchu na stacjach kolejowych łódzkich (w zw. z wł. zapytaniem r. dr. Schweiga).

6. Odezwy:

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 2.IV 25 r., w sprawie przedstawicielstwa m. Łodzi w Radzie Wojewódzkiej (w zw. ze stanowiskiem, zajętem w tej mierze przez członka Rady, wprez. Wojewódzkiego.

Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dn. 20.III 25 r. w sprawach związanych z przeprowadzeniem w latach ubiegłych oszacowaniem strat wojennych.

7. Oświadczenie Frakcji Bundu, treści następującej:

„Podczas debaty generalnej nad budżetem na rok 1924 w imieniu frakcji „Bundu” złożyłem kilka wniosków charakteru zasadniczego, a mianowicie — w sprawach szkolnictwa, prawa do pracy robotników żydowskich, podatków miejskich, walki z drożyzną, mieszkaniowej i pomocy bezrobotnym.

Mimo przyjęcia przez R. M. tych wniosków polityka Magistratu do tych zasad nie stosowała się, a w budżecie na rok 1925 żaden z postulatów tych wniosków nie został uwzględniony ani przez Magistrat ani przez Komisję Skarbowo-Budżetową.

Uważając, że uchwały te dotychczas obowiązują Magistrat i Radę Miejską, powtarzać ich nie będziemy i domagamy się wykonania ich w dalszej działalności Zarządu Miasta.

Prosimy o wciągnięcie do protokołu niniejszego, oświadczenia“.

UCHWALONO:

I. W sprawie odpowiedzi Magistratu na interpelację Frakcji radnych P. P. S. w sprawie wymówienia stanowisk służbowych wszystkim pracownikom miejskim.

Nadesłaną przez Magistrat odpowiedź w sprawie powyższej rozesłać frakcjom do wiadomości, odraczając rozpatrzenie sprawy do najbliższego posiedzenia Rady Miejskiej.

II. W sprawie zmiany § 4 statutu o podatku na rzecz m. Łodzi od towarów, przywożonych drogami żelaznymi.

A. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 219 z dnia 27 lutego 1925 r., postanawia:

1) nadać § 4 statutu o podatku na rzecz m. Łodzi od towarów przywożonych drogami żelaznymi, uchwalonego przez Radę Miejską

w dniu 18 września 1924 roku i zatwierdzonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych L. SM. 5550/24 z dnia 8 listopada 1924 r. — brzmienie następujące:

„Podatek od ładunków towarowych pobierany będzie w następującej wysokości:

a) dla ładunków zawierających:

1. budulec drzewny nieobrobiony, drzewo celulozowe i osikowe,
2. cegły i dachówki,
3. cement,
4. drzewo opałowe,
5. jaja,
6. kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione,
7. karpina,
8. kasza krajowa i otręby,
9. kości surowe,
10. kwas siarkowy i solny i sól glauberska,
11. masa drzewna i celuloza, budulec obrobiony i odpadki korkowe,
12. masa kamienna,
13. melasa,
14. mleko i jego przetwory (nabiał),
15. nawozy sztuczne i naturalne oraz fosforyty,
16. odpadki skór i obrzynki do 4 cm. szerokości,
17. papa dachowa,
18. pasza, trawa, siano, słoma, plewy,
19. piasek, żwir i glina,
20. rudy, żużle, szlaka, wypałki piritowe,
21. smoła węglowa surowa i preparowana oraz gudoń,
22. szkło tłuczone,
23. szmelc,
24. szmaty,
25. wapień, dolomit palony oraz wapno,
26. zboże w ziarnie, mąka zbożowa, chleb i suchary z chleba,
27. ziemniaki świeże, jarzyny, warzywa, buraki cukrowe oraz wytloki buraczane,
28. zwierzęta domowe żywe,

29. żelazo i stal surowa (surówka), blacha do krycia dachów, oraz od drobnych przesyłek o wadze do 20 klg. podatek wynosi kwotę, stanowiącą połowę opłaty kolejowej za przewóz tych ładunków wzgl. przesyłek na odległości 5 klm.,

b) od przesyłek jednostkowych zwyczajnych i pospiesznych, za którą opłata przewozowa oblicza się według sztuki a nie według wagi, podatek wynosi:

1. za konie i bydło rogate rosłe zł. 2 — od sztuki,

2. inne zwierzęta 50 gr. od sztuki;

c) od wszystkich innych ładunków podatek wynosi kwotę, stanowiącą opłatę kolejową za przewóz tych ładunków na odległość 30 klm.

Przy poborze podatku od towarów przywożonych przestrzegana będzie zasada, iż należność podatkowa nie może być w żadnym wypadku wyższa od opłaty kolejowej za przewóz tych towarów i że podatek od wszystkich towarów przywożonych do m. Łodzi z odległości nie dalszej niż 50 klm., nie może przewyższać połowy opłaty kolejowej za przewóz tych ładunków na odległość 5 klm."

2. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

B. Rada Miejska wzywa Magistrat i przedstawicieli Samorządu Łódzkiego w Państwowej Radzie Kolejowej i w Dyrekcyjnej Radzie Kolejowej, aby wyjednano dla Łodzi takie same ulgi taryfowe za przewóz mąki zbożowej, ziemniaków i mleka, z jakich korzystają stacje okręgu kol. katowickiego, Warszawa i inne okręgi.

C. Wniosek r. Holenderskiego w sprawie zwolnienia od podatku robotniczych spółdzielni spożywczych — przekazać do regulaminowego traktowania.

III. W sprawie dostosowania z dniem 1 sierpnia r. b. płac nau-

czycielstwa miejskich szkół średnich do płac nauczycielstwa państwowych szkół średnich:

Rada Miejska, przychylając się do wniosku Magistratu Nr. 117 z dnia 3 lutego 1925 r. postanawia:

1. dostosować z dniem 1 sierpnia 1925 roku płace nauczycielstwa miejskich szkół średnich do płac nauczycielstwa państwowych szkół średnich, przyczem:

a) wznagrodzenie za godziny nadetatowe będzie obliczane w tym samym stosunku, co i za godziny etatowe,

b) oprócz obliczonego w ten sposób uposażenia nauczycielstwa miejskich szkół średnich otrzymywać będzie dodatek komunalny w wysokości, ustalonej dla ogółu pracowników Zarządu m. Łodzi,

c) dyrektorzy miejskich szkół średnich oprócz poborów, obliczonych na powyższych zasadach, otrzymywać będą mieszkanie, opał i światło w naturze, wzgl. odpowiedni ekwiwalent pieniężny,

d) dyrektorzy i nauczyciele, udzielający w miejskich szkołach średnich co najmniej etatową ilość godzin lekcji, posiadający przytem prawem przepisane kwalifikacje zawodowe, mogą być po 2 latach pracy stabilizowani i nabywają prawa stałych stabilizowanych urzędników miejskich oraz

e) wszelkie zasiłki, pożyczki, remuneracje i t. p., jakie będą przyznawane urzędnikom miejskim, przysługiwać będą również nauczycielstwu miejskich szkół średnich, przyczem dyrektorzy tych szkół traktowani będą narówni z wyższymi urzędnikami miejskimi;

2. wezwać Magistrat do wykonania niniejszej uchwały.

IV. W sprawie Regulaminu Komitetu Budowy Teatru Miejskiego przy Magistracie m. Łodzi:

1. Rozesłanie projektu Regulaminu uznać za pierwsze czytanie.

2. Rada Miejska, w związku z wnioskiem Magistratu Nr. 323 z dnia 17 marca 1925 r., zatwierdza w drugim i trzecim czytaniu

REGULAMIN

Komitetu Budowy Teatru Miejskiego przy Magistracie M. Łodzi.

§ 1.

Powołany do życia uchwałą Rady Miejskiej z dnia 5 września 1923 roku dla zarządzania wszystkimi sprawami, związanymi z budową gmachu teatralnego w Łodzi, Komitet Budowy Teatru Miejskiego przy Magistracie m. Łodzi rządzi się niniejszym regulaminem.

§ 2.

Komitet Budowy Teatru Miejskiego przy Magistracie m. Łodzi (nazywany w następnych paragrafach niniejszego regulaminu w skróceniu Komitetem) składa się z 24 członków (4 członków Magistratu, 8 radnych i 12 obywateli miasta) oraz 12 zastępców (2 członków Magistratu i 10 obywateli miasta), wybranych przez Radę Miejską na wniosek Magistratu.

§ 3.

Członkowie Komitetu obierani są na czas trwania kadencji Rady Miejskiej. O ile którykolwiek z członków Komitetu ustąpi dobrowolnie lub też o ile nie będzie obecny na trzech kolejnych posiedzeniach Komitetu bez usprawienia, Rada Miejska wzgl. Magistrat dokonają wyborów uzupełniających, przy czym radnych wybiera Rada Miejska, członków Magistratu — Magistrat, obywateli — Rada Miejska na wniosek Komitetu, zaakceptowany przez Magistrat.

§ 4.

Komitet wybiera z pośród siebie przewodniczącego i 3 wiceprzewodniczących.

Przewodniczący Komitetu:

- 1) reprezentuje Komitet naziemną,

- 2) zwołuje i prowadzi posiedzenia Komitetu,
- 3) podpisuje wszelką korespondencję Komitetu.

Jeden z wiceprzewodniczących Komitetu zastępuje przewodniczącego na jego życzenie.

§ 5.

Posiedzenia Komitetu są prawomocne przy obecności $\frac{1}{3}$ członków i przewodniczącego lub jego zastępcy. Bywają one zwyczajne i nadzwyczajne. Zebrania zwyczajne Komitetu odbywają się regularnie raz na miesiąc i są zwoływane przez przewodniczącego lub jego zastępcę. Zebrania nadzwyczajne są zwoływane przez przewodniczącego lub na zadanie 6 członków Komitetu w celu rozpatrzenia spraw nagłych. Zaproszenia na zebrania Komitetu zwyczajne powinny być doręczane członkom conajmniej na 3 dni przed posiedzeniem, na zebrania zaś na nadzwyczajne — na 24 godziny przed posiedzeniem.

§ 6.

Wszyscy członkowie Komitetu są obowiązani do regularnego i punktualnego uczęszczania na posiedzenia. Członek, który na zebranie przybyć nie może, powinien zawiadomić o tem przewodniczącego Komitetu lub jego zastępcę. Nazwiska obecnych członków oraz nieobecnych z wymienieniem przyczyn nieobecności odnotowane być powinny w protokole posiedzenia.

§ 7.

Uchwały Komitetu zapadają zwykłą większością głosów, przy czym w razie równości głosów, głos przewodniczącego przeważa. Każdemu z członków Komitetu, który nie zgadza się z powziętą przez większość uchwałą, przysługuje prawo zamieszczenia w protokole swego odrębnego zdania. Prezydent miasta może w ciągu 2 tygodni zawiesić i zażądać rewizji takich uchwał Komitetu, które 1) przekra-

czają zakres działalności Komitetu, 2) naruszają statut miejski lub ustawy obowiązujące oraz 3) są niewykonalne lub mogą przynieść szkodę miastu. Zakwestjonowana przez prezydenta miasta uchwała Komitetu podlega zatwierdzeniu lub odwołaniu przez Magistrat.

Wszystkie postanowienia Komitetu protokołowane są w formie uchwał przez kierownika biura Komitetu, wpisywane do odpowiedniej księgi sznurowej oraz podpisywane przez przewodniczącego, kierownika biura i wszystkich obecnych na posiedzeniu członków Komitetu.

§ 8.

Uchwały Komitetu są ostateczne i warunkowe. Te ostatnie muszą być przedkładane Magistratowi do decyzji. Sprawy, co do których Komitet może powziąć tylko decyzję warunkową, są następujące:

- 1) akceptowanie programu robót i budżetu ogólnego na następny rok operacyjny,
- 2) akceptowanie sprawozdania rachunkowego za ubiegły rok operacyjny,
- 3) gromadzenie funduszków, potrzebnych na budowę, i administrowanie temi funduszami,
- 4) akceptowanie projektów budowy oraz zmian w zaakceptowanych projektach.
- 5) zawieranie umów z dostawcami i przedsiębiorcami na sumy powyżej zł. 10.000 —

We wszystkich innych, wyżej nie wyszczególnionych, sprawach decyzje Komitetu są ostateczne.

§ 9.

Dla przygotowywania spraw, podlegających rozpatrzeniu przez Komitet, tenże wyłania z pośród siebie komisję budowlaną i komisję finansową, złożoną każda z 6 członków Komitetu oraz architekta kierownika budowy wzgl. jego zastępcy.

§ 10.

Do kompetencji komisji budowlanej należy:

- 1) ogólny nadzór nad budową,
- 2) rozpatrywanie projektowanych zmian w planach,
- 3) rozpatrywanie programu robót na następny rok operacyjny,
- 4) rozpisywanie konkursów na roboty i dostawy oraz rozpatrywanie zgłoszonych ofert,
- 5) rozpatrywanie projektów umów, jakie mają być zawierane z dostawcami i przedsiębiorcami,
- 6) kontrolowanie rachunków przed przedsiębiorców i dostawców.

§ 11.

Do kompetencji komisji finansowej należy:

- 1) gromadzenie funduszków, potrzebnych na budowę,
- 2) rozpatrywanie projektu budżetu na następny rok operacyjny,
- 3) rozpatrywanie sprawozdania rachunkowego za ubiegły rok operacyjny,
- 4) akceptowanie rachunków przedsiębiorców i dostawców,
- 5) popularyzowanie idei budowy gmachu teatralnego.

§ 12.

Każda z komisji Komitetu wybiera z pośród siebie przewodniczącego. Zebrania komisji są prawomocne przy obecności przewodniczącego i co najmniej 2 członków komisji. Zwołuje zebranie przewodniczący komisji w miarę potrzeby. Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości przeważa głos przewodniczącego. Protokoły zebrań komisji prowadzi kierownik biura Komitetu, zapisując uchwały do odrębnej księgi sznurowej. Uchwały komisji podlegają zatwierdzeniu przez Komitet. Komitetowi przysługuje jednak prawo przekazywania pewnych spraw komisjom do bezpośredniego załatwienia.

§ 13.

Uchwały Komitetu wykonywuje „Biuro Budowy Teatru Miejskiego w Łodzi” (nazywane w następnych paragrafach niniejszego regulaminu

w skróceniu „Biurem”), stanowiące autonomiczny oddział Wydziału Budownictwa Magistratu m. Łodzi. Biuro, jako jednostkę administracyjną Magistratu m. Łodzi, obowiązują wszelkie zarządzenia, wydawane przez tenże Magistrat a dotyczące zwłaszcza sposobu prowadzenia biurowości i rachunkowości.

§ 14.

Kierownikiem biura jest urzędnik, mianowany przez Magistrat i od niego służbowo i personalnie zależny.

Kierownik biura:

- 1) sprawuje ogólny nadzór nad działalnością biura Komitetu,
- 2) prowadzi protokoły posiedzeń plenum i komisji Komitetu,
- 3) sporządza sprawozdania z działalności Komitetu,
- 4) podpisuje łącznie z przewodniczącym wszelką korespondencję Komitetu.

Kierownikowi biura przy załatwianiu wszelkiej korespondencji biurowej i prowadzeniu rachunkowości przysługuje prawo korzystania z pracy jednej z maszynistek Wydziału Budownictwa.

§ 15.

Kierownikiem budowy powinien być architekt, posiadający prawo prowadzenia robót. Kierownik budowy powinien wykonać szkice i projekty oraz kierować robotami aż do zupełnego ukończenia budowy, przyjmując całkowitą odpowiedzialność za jej trwałość, celowość i wyraz. Architekta-kierownika budowy obowiązują przepisy, zawarte w przyjętych przez Ministerstwo Robót Publicznych „Obowiązках zawodowych architekta”. Za swe czynności otrzymuje on honorarium w wysokości, określonej normami Ministerstwa Robót Publicznych.

Opłacanie lokalu (komora, światło i opał) oraz personelu (kierownik biura i maszynistka) biura należy do Magistratu m. Łodzi. Wszel-

kie inne wydatki, związane z utrzymaniem Biura, ponosi architekt-kierownik budowy.

Architekt-kierownik budowy może — za zgodą Komitetu, powierzyć wykonywanie pewnych czynności, należących do zakresu jego działalności, innemu architektowi.

§ 16.

Biuro nie posiada własnej kasy oraz nie prowadzi własnej buchalterji. Budżet Biura stanowi część składową budżetu Zarządu m. Łodzi. Wszystkie fundusze zebrane przez Komitet na budowę gmachu teatralnego, powinny być przez Biuro przelewane niezwłocznie do Głównej Kasy Miejskiej, skąd mogą być podnoszone jedynie na podstawie odnośnych zarządzeń kasowych.

§ 17.

Wszelką korespondencję urzędową Komitetu podpisują przewodniczący wzgl. wiceprzewodniczący (z prawej strony) i kierownik biura Komitetu (z lewej strony). Korespondencja, kierowana do instytucji wyższych, (Ministerstw i Urzędu Wojewódzkiego), winna być podpisywana przez prezydenta miasta wzgl. jego zastępcę (z prawej strony) oraz przez przewodniczącego wzgl. wiceprzewodniczącego Komitetu (z lewej strony).

Wszelkie zarządzenia kasowe, wystawiane na podstawie sprawdzonych przez architekta-kierownika budowy rachunków, cyfruje kierownik biura Komitetu, podpisuje zaś przewodniczący wzgl. wiceprzewodniczący Komitetu (z prawej strony) i jeden z członków Prezydium Magistratu (z lewej strony).

Wszelkie umowy, dotyczące budowy teatru, a w szczególności umowy z dostawcami i przedsiębiorcami, podpisują: przewodniczący Komitetu lub jego zastępca oraz dwaj członkowie Komitetu, będący jednocześnie członkami Magistratu, z zastosowaniem przepisów, wymie-

nionych w punktach 1, 2, 3, 4, 5 i 6 § 8-go.

§ 18.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia go przez Radę Miejską.

Regulaminy wewnętrzne dla Biura Komitetu wyda Komitet w porozumieniu z Magistratem.

V. W sprawie budżetu Zarządu Miejskiego na rok adm. 1925:

A. Następujące wnioski:

1. Przyjąć pozycje etatów i wydatków osobowych wszystkich działów zgodnie z preliminarzem według obliczeń Magistratu, jednak z tym zastrzeżeniem, że sprawa ilości etatów i podziału według kategorii oraz wysokości wydatków będzie załatwiona na podstawie odrębnego wniosku, z jakim Magistrat wystąpi do Rady Miejskiej w wykonaniu Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o dostosowaniu uposażeń pracowników komunalnych do norm uposażenia funkcjonariuszów państwowych.

2 Rada Miejska uchwała:

a) aby Magistrat, w celu złagodzenia klęski mieszkaniowej, należycie wykorzystał dekret Naczelnika Państwa z dnia 16. I. 1919 r. o zapobieganiu brakowi mieszkań.

b) aby roboty publiczne były prowadzone w szerszym niż dotychczas rozmiarze, przyczem w pierwszym rzędzie powinni być zatrudnieni ci bezrobotni bez różnicy narodowości, którzy pracowali w przedsiębiorstwach, nieobjętych ustawą o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia.

c) aby Magistrat w najbliższym czasie przystąpił do budowy szpitala miejskiego.

B. W sprawie budżetu Rady Miejskiej:

Zatwierdzić w drugim czytaniu:

T y t u ł I.

we wpływach (zwyczajnych) poz. 1 — Zł. 4.136.

w wydatkach: (zwyczajnych) poz. 1 — 4.000, poz. 2 12.000, poz. 3 — 33.131, poz. 4 — 3.123, poz. 5 — 3.808, poz. 6 — 1,242, poz. 7 — 162, poz. 8 — 6.251, poz. 9 — 360, poz. 10—100, poz. 11—8.000 — (wydatek nadzwyczajny), poz. 12 — 5.121, poz. 13 — 1.600, poz. 14 — 3.000, poz. 15 — 766, poz. 16 — 200, poz. 17 — 700, poz. 18—2000, poz. 19 — 330, poz. 20 — 1.000: ogółem więc w wydatkach: zwyczajnych — zł. 78.894, nadzwyczajnych — zł. 8.000.

Z e s t a w i e n i e Działu R. M.

Wpływy	Wydatki	
zwyczajne	zwyczajne	nadzwycz.
Tytuł I 4,136	78.894	8.000

C. W sprawie budżetu Dz. I — Prezydjalnego:

Po zreferowaniu budżetu przez r. Fiedlera, sprawozdawcę Komisji Skarbowo - Budżetowej, wywiązała się dyskusja, w której zabierają głos członkowie Rady Miejskiej: Schweig, Holenderski, Milman, Nowacki, Klim, Wojewódzki, Poznański i Bialer oraz jako ostatni referent Komisji — r. Fiedler.

Wobec zgłoszenia szeregu wniosków do poszczególnych pozycji Wydziału, przewodniczący odracza przystąpienie do 2-go czytania budżetu do przyszłego tygodnia, zaznaczając jednocześnie, że, zgodnie z uchwalonym przez Radę regulaminem obrad budżetowych, zgłoszone wnioski przekazane zostaną przez Prezydium R. M. Komisji Skarbowo-Budżetowej dla zajęcia stanowiska.

Z powodu spóźnionej pory przewodniczący o godz. 23 m. 45 zamyka posiedzenie.

Przewodniczący
(—) J. Wolczyński.

Radnj-sekretarze
(—) A. Cyrański
(—) K. Dworzniecki.

Prowadzący protokół
(—) P. Rundo.

Kronika miejska.

Z pobytu gości estońskich. W sobotę, dn. 16 bm., stosownie do zapowiedzi, przybyła do Łodzi na dworzec Kaliski wycieczka parlamentarzystów estońskich, powitana przez przedstawicieli władz miejscowych w osobach pp. wicewojewody Łyszkowskiego, prezesa dr. Fichny, prezydenta Cynarskiego, wiceprezydenta Groszkowskiego, ławników Bednarczyka i Muszyńskiego, Komisarza Łyckiego, komendanta Roszkowskiego i innych. Po krótkim odpoczynku w apartamentach Grand-Hotelu, goście udali się na zwiedzenie fabryki Poznańskiego, które trwało około 2 godzin. Do fabryki, gdzie objaśnienia udzielali pp. dyrektorowie poszczególnych działów, przybył również p. Wojewoda Darowski. O godz. 3-ej popoł. odbyło się w lokalu fabrycznym śniadanie a la fourchette, a następnie urządzono pod komendą dyr. Wolczyńskiego próbny alarm straży ogniowej, która zachwyliła gości swą sprawnością.

O godz. 5-ej wycieczka udała się do miejskiej szkoły powszechnej im. Królowej Jadwigi (Cegielniana 58), gdzie witał ją i oprowadzał p. ławnik Kruczkowski, a następnie również p. ławnik Hajkowski. Goście estońscy przyglądali się m. in. lekcji gimnastyki dla nauczycielstwa, prowadzonej przez instruktora p. Połomskiego. Następnie zwiedziła wycieczka park im. Poniatowskiego oraz Miejską Galerję Sztuki w parku im. Sienkiewicza; w Galerji podziwiano piękne kompozycje kwiatowe p. Salwy.

O godz. 7-ej odbył się wydany przez miasto na cześć gości bankiet w salonach hotelu Manteuffla, na którym obecni byli przedstawiciele władz państwowych i samorządowych z pp. Wojewodą Darowskim, gen. Jungiem, kuratorem dr. Jaroszem, prezesem Towarnickim, prezesem dr. Fichną i prezydentem Cynarskim na czele, oraz reprezentan-

ci sfer przemysłowych w osobach pp. dr. A. Biedermanna, M. Barcińskiego, K. Poznańskiego, Babiackiego i Pawłowskiego. Przy deserze zabrał głos p. prezydent Cynarski, składając w imieniu m. Łodzi podziękowanie parlamentarzystom estońskim za odwiedzenie naszego miasta i podkreślając m. in. wspólność interesów Polski i Estonji, które — wszystko wiąże, a nic nie dzieli. Przemówienie p. prezydenta, wysłuchane z wielką uwagą przez obecnych, zakończone zostało toastem na cześć zaprzyjaźnionej Estonji. Odpowiadał b. serdecznie wicemarszałek parlamentu estońskiego p. Jürmann, pijąc za pomysłność Polski; mowa p. Jürmanna przetłumaczona została następnie na język francuski.

W miłym nastroju spędzono przy biesiadnym stole parę godzin, poczem około g. 10 wiecz. wycieczka w towarzystwie przedstawicieli władz miejscowych udała się na dworzec Łódź-Fabryczna, skąd o godz. 10.30 odjechała do Krakowa.

— Uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod gmach szkoły powszechnej. Dn. 17 b. m. o g. 12-ej w poł. odbyła się uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod gmach nowej szkoły powszechnej, przy ul. Podmiejskiej. Aktu poświęcenia dokonał J. E. ks. biskup Tymieniecki.

Jako przedstawiciele władz municypalnych wzięli udział w uroczystości pp. wiceprezes Rady Miejskiej, dr. Garliński, prezydent M. Cynarski, ławnicy: Adamski, Hajkowski i Kruczkowski, oraz radni pp. Dębowski, Fiedler, Geppert, Klim Knorr, Krasucki i Pfeiffer. Byli również obecni posłowie; dr. Rąb, Chańczyński, Ładzina, senatorowie: Lipkowski i Mendelson.

Po przemówieniach J. E. Ks. Biskupa Tymienieckiego i p. Kuratora dr. Jarosza, zabrał głos p. prezydent M. Cynarski, mówiąc o trzech podstawach wychowania szkolnego:

szkole, nauczycielu i rodzinie. P. Prezydent podkreślił zwłaszcza znaczenie rodziny, jako czynnika wychowania, wskazując, że głównie od tego właśnie czynnika zależy urobienie charakteru młodzieży.

Tekst uroczystego aktu, złożonego w urnie, zamurowanej w gmachu szkolnym, brzmi jak następuje:

„Dnia 17 maja 1925 roku o godzinie 12 w siódmym roku niepodległości Najjaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej, za rządów Drugiego Prezydenta Państwa. Stanisława Wojciechowskiego, Prezesa Ministrów Władysława Grabskiego, Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego — dra Stanisława Grabskiego, Wojewody Łódzkiego — Ludwika Darowskiego, Kuratora Łódzkiego Okręgu Szkolnego — dra Jarosza, Prezesa Rady Miejskiej — dra Bolesława Fichny. Prezydenta Miasta — Marjana Cynarskiego, Przewodniczącego Miejskiej Rady Szkolnej — Jana Skowrońskiego, Komisarza Rządu na m. Łódź — Stanisława Izyckiego, Ławników Wydziału Oświaty i Kultury Magistratu m. Łodzi, Zygmunta Hajkowskiego i Franciszka Kruczkowskiego, Ławnika Wydziału Budownictwa Miejskiego — Karola Folkińskiego, w obecności duchowieństwa, przedstawicieli władz administracyjnych, oświatowych, sądowych wojskowych, samorządowych, instytucyj społecznych, rodziców, nauczycielstwa i młodzieży szkolnej został założony i poświęcony kamień węgielny pod ten gmach szkolny, jako trwały fundament lepszej przyszłości Ojczyzny.

Aktu poświęcenia dokonał I-szy Biskup Łódzki, Ks. Wincenty Tymieniecki.

Zaprojektował i plany gmachu opracował Architekt-Artysta Zdzisław Mączyński.

Komitet stanowili:

Starosta Antoni Remiszewski, przewodniczący, Prezydent Marjan Cynarski, Prezes Rady Miejskiej, dr.

Bolesław Fichna, Kurator Szkolny Okręgu Łódzkiego, dr. Jan Jarosz, Wiceprezydent inż. Wacław Wojewódzki, Wiceprezydent Wiktor Groszkowski. Przewodniczący Wydziału Oświaty i Kultury, Zygmunt Hajkowski, Ławnik Franciszek Kruczkowski, Ławnik inż. Karol Folkiński, Radny Mendel Krasucki, Radny mec. Jan Stypulkowski, Naczelnik Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia, dr. Stanisław Skalski, Wizytor Okręgu Szkolnego Łódzkiego, Bolesław Krzywobłocki. Przedstawiciel Okręgowej Dyrekcji Robót inż. Rudolf Sunderland. Inspektor Szkolny Jan Skowroński. Naczelnik Wydziału Oświaty i Kultury, Jan Waltratus, Naczelnik Wydziału Budownictwa inż. Teodor Gałaska, Kierownik Robót, inż. architekt Wiesław Lisowski.

Należy nadmienić, że podczas uroczystości przygrywała orkiestra gimnazjum miejskiego im. J. Piłsudskiego, spisując się doskonale pod batutą prof. W. Kralkowskiego.

— **Pod budowę szkół.** W związku z wniesionymi do Magistratu podaniami Rad Opiekuńczych Państwowych Szkół Handlowych Męskiej i Żeńskiej w Łodzi w sprawie oddania placów miejskich pod budowę własnych gmachów dla tych szkół, — Magistrat na posiedzeniu w dniu 15 bm. postanowił przeznaczyć pod budowę pierwszej z tych uczelni plac przy ul. Podmiejskiej o obszarze 2380 m. kw. i pod budowę drugiej — plac przy ul. Tkackiej 5 o obszarze 2592 m. kw., pod warunkiem, że budowa szkół rozpoczęta będzie najpóźniej w ciągu 1 roku od dnia podpisania aktu rezentalnego.

— **Upaństwowienie gimnazjum miejskiego.** W dniu 11-go b. m. p. prezydent Cynarski i p. ławnik Wydziału Oświaty i Kultury, Z. Hajkowski, przyjęci zostali przez p. ministra W.R. i O.P., St. Grabskiego, w sprawach szkolnictwa miejskiego, głównie zaś w sprawie upaństwo-

wienia gimnazjum miejskiego im. J. Piłsudskiego.

Według przyrzeczenia p. ministra Grabskiego, upaństwowienie to nastąpi w r. 1926, od 1-go stycznia lub 1-go lipca; odpowiednia suma wstawiona zostanie do budżetu Ministerstwa W.R. i O.P. na rok 1926. Jak zaznaczył p. minister Grabski, sprawa upaństwowienia gimnazjum miejskiego będzie załatwiona pomysłnie zarówno ze względu na brak szkół średnich państwowych w Łodzi, jakoteż z uwagi na wysiłki samorządu łódzkiego na polu rozwoju szkolnictwa powszechnego i budowy gmachów szkolnych.

P. prezydent M. Cynarski i p. ławnik Z. Hajkowski odbyli również konferencję w departamencie szkół powszechnych, gdzie uzyskali obietnicę otrzymania skarbowej pożyczki długoterminowej na budowę gmachów szkół powszechnych. Wysokość pożyczki wyniesie około 200.000 zł., przy oprocentowaniu w stosunku 6% rocznie w ciągu lat 15.

— **Kurs gier i zabaw na wolnym powietrzu.** Wydział Oświaty i Kultury organizuje w najbliższej przyszłości dla nauczycielstwa miejskich szkół powszechnych kurs gier i zabaw na wolnym powietrzu. Zajęcia odbywać się będą na boisku w jednym z parków miejskich w godz. popołudniowych i trwać będą do końca roku szkolnego.

Zapisy przyjmuje i bliższych informacji udziela kierownik wychowania fizycznego p. Szcz. Połomski, codziennie o godz. 6—6½ popoł. w lokalu szkoły Powszechnej im. Królowej Jadwigi (Cegielniana 53).

— **Półkolonie letnie w parku 3 Maja.** Na wniosek Wydziału Opieki Społecznej, Magistrat postanowił wybudować w parku 3 Maja, w którym urządzone są półkolonie letnie dla dziatwy miejskich szkół powszechnych, następujące budynki: kuchnię dla gotowania posiłków, natryski kąpielowe, 2 leżalnie do kąpiele słonecznych oraz 2 ustępy.

Półkolonie letnie zostaną otwarte dnia 1-go lipca i trwać będą przez lipiec i sierpień. Według przewidywanych obliczeń z półkolonij letnich korzystać będzie około 2000 dziatwy dziennie.

Z chwilą otwarcia półkolonij park 3 Maja, za przykładem roku ubiegłego, od godziny 9-iej rano do godziny 5-iej popołudniu (oprócz niedziel i świąt) zamknięty będzie dla publiczności. Zarządzenie to ma na celu zabezpieczenie uczęszczającej na półkolonie dziatwy od możliwych wypadków.

— **Zachorowania na dur brzuszny w Łodzi w 1923 i 1924 r. w związku z wiekiem chorych.** Według danych Oddziału Sanitarnego przy Wydziale Zdrowotności Publicznej, w roku 1923 notowano w Łodzi zachorowań na dur brzuszny 1041, z których w 32 wypadkach wieku nie podawano; w 1924 r. było zachorowań 1045 (nie podano wieku — w 36 wypadkach). Mamy więc dla porównania obu lat ściśle identyczne ilości wypadków, t.j. 1009 zachorowań na dur brzuszny.

Z tej ilości zachorowało na dur brzuszny:

	1923 r.	1924 r.
do 10 lat	— 224 osób	272 osób
od 10-20 lat	— 354 "	368 "
" 20-30 "	— 188 "	183 "
" 30-40 "	— 106 "	97 "
" 40-50 "	— 82 "	52 "
powyżej 50 "	— 35 "	37 "

Z powyższego zestawienia wynika, iż okres od 10—20 lat daje największą ilość zachorowań na dur brzuszny, dalej również niebezpieczny jest okres wczesnego dzieciństwa do lat 10-ciu. Na trzecim miejscu stoi okres od 20—30 lat, dający prawie 20% zachorowań.

Gdybyśmy umieścili w jednym rzędzie długi okres od wczesnego dzieciństwa do 30 lat włącznie, zaś w drugim — wszystkie lata ponad 30 lat, otrzymamy, iż w I okresie mamy od 75 do 82% ogólnej ilości zachorowań na dur brzuszny.

— **Miejskie Biuro Pośrednictwa Pracy.** Zorganizowane przy Wydziale Opieki Społecznej Miejskie Biuro Pośrednictwa Pracy (Piotrkowska 92, w podwórzu), spotyka się z coraz większym uznaniem społeczeństwa łódzkiego, zyskując pełne zaufanie stron zainteresowanych. Biuro pośredniczy, jak wiadomo, w umieszczaniu na posadach służby domowej, gospodyń, bon i t. p. Frekwencja zgłaszających się stale wrasta.

Miejskie Biuro Pośrednictwa Pracy otwarte jest codziennie (z wyjątkiem świąt i niedziel) od godziny 11-ej do 16-ej.

— **W sprawie zabaw „T-wa Czerwonego Krzyża”.** W związku z organizowaniem w końcu b.m. „Tygodniem Czerwonego Krzyża” — Oddział łódzki tej instytucji zwrócił się do Magistratu w sprawie udzielenia T-wu parków miejskich im. Poniatowskiego i Sienkiewicza na urządzenie w nich zabaw i imprez dochodowych.

Pragnąc przyczynić się w miarę możliwości do poparcia zamiarów T-wa, z drugiej zaś strony biorąc pod uwagę uchwałę Rady Miejskiej z dnia 3 lipca 1924 r., Magistrat postanowił udzielić T-wu Czerwonego Krzyża parku im. Poniatowskiego na urządzenie w nim zabaw i rozrywek, pod warunkiem wszakże, że wstęp do parku będzie wolny dla publiczności.

Co się tyczy urządzenia zabawy p. n. „Sen nocy letniej” w parku im. Sienkiewicza, Magistrat zmuszony był odpowiedzieć odmownie, a to ze względów na wynikającą w związku z zabawą konieczność powiększenia ilości służby w parku, na potrzebę zamknięcia parku w dniu następnym, po zabawie, celem uporządkowania, i t.p. niedogodności, pozostające w kolizji z wyraźnym brzmieniem uchwały Rady Miejskiej z dnia 3 lipca ub. r.

Z życia miast polskich.

Przyszła kolej podziemna w Warszawie.

W tegorocznym budżecie tramwajów warszawskich po raz pierwszy zjawia się pozycja, która za lat kilka stanowić będzie b. poważną rubrykę wydatkową, jak najżywiej interesująca ogół obywateli warszawskich. Jest to suma 15,000 złotych, przeznaczona na studia przygotowawcze do sporządzenia projektu miejskiej kolei podziemnej.

Projekt — to kwestja, którą dziś rozważać można jedynie pod kątem przyszłości. Z natury rzeczy więc trudno mówić o szczegółach, gdyż obecnie można się obracać jedynie w granicach ogólników.

Przyszłość to zresztą niezbyt daleka, gdyż wzrastający stale ruch w mieście, w związku z nieustannym rozwojem i przewidywaną rozbudową, już dziś upoważnia do przypuszczania, iż potrzeby tego ruchu wzrosną ogromnie, iż iż obecna komunikacja na powierzchni ziemi okaże się niewystarczająca. Z konieczności wtedy wypadnie osunąć się o kilka metrów pod zewnętrzną powłokę miasta. Nastąpić to powinno mniej więcej za lat dziesięć.

Do tego czasu dyrekcja tramwajów musi zbudować cały szereg nowych linii, wiążących ze sobą najodleglejsze dzielnice miasta.

Poza tramwajami stworzona będzie w śródmieściu na ulicach, zaopatrzonych w dobre bruki, komunikacja autobusowa, która również oddawać powinna ludności znaczne usługi.

Punkt wyjścia kolei podziemnej w mieście znajdowałby się zasadniczo w Alejach Jerozolimskich, rozpoczynając mniej więcej przy wylocie ulicy Chałubińskiego. Linja komunikacyjna biegnęłaby w dwóch kierunkach. Więc: północnym na Marymont, Kaskadę, kierunek południowy prowadziłby zaś na pole Mokotowskie przez nową arterję komunikacyjną.

Byłyby to — rzecz prosta — pierwsze etapy, poczem należałoby tworzyć dalsze plany rozbudowy kolei podziemnej, podobnie jak dziś myślimy o ziemnych.

Naturalnie, iż określenie choćby przybliżonych kosztów budowy jest rzeczą bardzo trudną.

Magistrat m. Warszawy miał słuszność, domagając się z punktu

widzenia przyszłości Warszawy, aby budowany obecnie tunel kolejowy był głęboki, nie zaś płytki, gdyż ten ostatni zaciążyłby poważnie na kalkulacji przyszłej kolei podziemnej.

O ile kolej podziemna przebiegałaby w jakimś miejscu na tej samej przestrzeni, musiałaby mieć poziom znacznie niższy, co z kolei rzeczy podniosłoby koszty.

Treść Nr. 21-go.

Walka z jaglicą wśród dzieci. — Bron. Krakowski.

Dział sprawozdawczy.

Protokół 10 (III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej z d. 7.V.25 r.

Kronika miejska.

Z życia miast polskich.

Licytacje przymusowe.

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 27 maja 1925 roku, między godziną 9 rano a 4 popołudniu odbędą się licytacje przymusowe u niżej podanych osób za niewpłacone podatki:

Kreczko i S-ka, Piotrkowska 17, 123 krzesła, 2 obite pluszem, lustro, pianino, aparat kinematograficzny. Sztrauch, Narutowicza 14, 500 książek. Kuperman S., Wólcząńska 21, umeblowanie gabinetu, urządzenie salonu, urządzenie budoiru, urządzenie pokoju stołowego, garderoba i umywalka, pianino, szafa, 4 dywany. Rozman L., Konstancyńska 33, lustro-tremo. Rozen L., Konstancyńska 45, zegar wiszący. Dankiewicz I., Konstancyńska 46, szafa. Rorman A. J., Konstancyńska 46, maszyna do szycia. Wąsowicz W., Konstancyńska 46, suknia. Kadziłło Sz., Konstancyńska 47, szafa. Baran M., Kielma 15, zegar ścienny. Szurman B., Kielma 15, szafa. Werner L., Kielma 23, zegar ścienny. Ber M., Kielma 25, lustro i zegar. Lipszyc L., Kielma 32, zegar ścienny. Szklarz Frydman, Kielma 32, szafa. Piotrowski Ch., Krótka 3 (Bał.) szafa. Kopel S. I., Krótka 4 (Bał.), 2 kapy. Zajac J., Krótka 5 | 7 (Bał.), lustro. Zajdem Sz., Krótka 5 | 7 (Bał.), kredens i szafa. Kirmos H. L., Krótka 11 (Bał.), 2 kapy, 2 obrazy. Landau J., Krótka 11 (Bał.), szafa. Zarski F., Krótka 13 (Bał.), warsztat tkacki ręczny. Lewkowicz I., Lipowa 20, 2 krzesła. Oderberg H., Lipowa 20, zegar ścienny. Balter Sz., Lipowa 27, samowar, szafa. Goldberg E., Lipowa 27, umywalka z lustrem. Wajnberg H., Lipowa 27, stół i fotel. Kon J., Ludwiki 11, 2 kapy. Sznycer I., Ludwiki 11, 2 kapy. Blech A., Ludwiki 15, 2 kapy. Rozencwajg Ch., Ludwiki 15, 2 kapy. Sonocki J., Lutomińska 15, kanapa. Zelikowicz L., Lutomińska 15, maszyna do szycia. Lips Ch., Lutomińska 18, szafa, lustro. Abramowicz L., Lutomińska 19, szafa. Helman A., Lutomińska 19, zegar ścienny. Liberman Ch., Lutomińska 19, szafa, 2 obrusy. Blas I., Lutomińska 34, kredens biały. Bocian D., Lutomińska 34, szafka. Fajbuszewicz F., Lutomińska 34, zegar ścienny. Dryszman J., Lutomińska 34, 3 krzesła. Jakubowicz M., Mickiewicza 8, tremo. Goldbrom, D., Mickiewicza 8 tremo. Luftman A., Mickiewicza 4, szafa. Miller I., Mickiewicza 1, 1 para cholewek. Gutman Kopel, Magistracka 21, otomana, 2 biurka, szeslong, stół. Rzeczkowski Ch., Magistracka 19, zegar ścienny. Chilman J., Magistracka 4, zegar ścienny. Rabinowicz C., Magistracka 2, kapa. Gittlin M. G., Magistracka 2, 2 krzesła. Talerman W., Łagiewnicka 48, szafa. Lusynowicz I., Łagiewnicka 33, szafa. Kamelgarn Sz., Łagiewnicka 33, szafa. Bursztyn G., Łagiewnicka 23, zegar. Helfenbaum G., Łagiewnicka 13, szafa. Frajman I., Łagiewnicka 12, szafa. Opatowski W., Łagiewnicka 9, zegar. Goldfarb G., Łagiewnicka 9, kredens. Goldfarb M., Łagiewnicka 9, szafa. Adler A., Łagiewnicka 9, zegar. Adler J. B., Łagiewnicka 9, kredens i szafa. Zarkowska M., Łagiewnicka 8, tremo. Koler D., Łagiewnicka 8, leżanka. Brotman J., Łagiewnicka 8, zegar i gramofon. Tanczer W. L., Łagiewnicka 4, stół krawiecki. Minc J., Łagiewnicka 4, kredens kuchenny. Kantorowicz B., Łagiewnicka 4, kredens kuchenny. Stwarc Z., Lutomińska 34, kredens. Kożuch A., Lutomińska 34 3 krzesła. Breslauer M., Gdańska 31, 2 szafy, tremo, kredens, pomocnik, maszyna do szycia. Domaszewicki C., Gdańska 31a, kasa ogniotrwała, szafa, biurko. Rozenberg J., Nowo-Cegielniana 19, tremo, kredens otomana, stół i 6 krzesel. Rotberg S., Wschodnia 74, garderoba, toaleta, biurko, 2 szafki nocne, tremo, zegar, kredens, otomana, 10 krzesel, stół. Halpern Sz., Wschodnia 50, linoleum, szafa sklepowa. bufe t. biurko. waga. Filipowicz E., Piotrkowska 28, kre-

dens. Gelbard Sz., Wschodnia 12, 2 bufety, waga, szafa sklepowa. Dzieńciarski Sz., Wschodnia 16, kredens. Cederbaum M., Wschodnia 65, 2 szafy, tremo, umywalka, otomana, kredens, stół, 2 fotele, 10 krzesel. Ferster H., Wschodnia 74, fortepian i kredens. Engel I., Al. 1-go Maja 8, kasa ogniotrwała, garderoba i kredens. Fiałko I., Piotrkowska 7, 10 par obrączek złotych. Gelbard N., Piotrkowska 8, 3 szt. towaru po 30 mtr. Dyszkin S., Piotrkowska 8, 2 szafy machoniowe, lustro-tremo, kanapa. Nasielski F., Piotrkowska 9, pianino. Cwiling M., Piotrkowska 10, 2 szafy, lustro-tremo. Opoczyński A., Piotrkowska 10, maszyna do szycia, 20 kapeluszy. Wiślicki Sz., Piotrkowska 10, 45 butelek wiodu. Rozenbaum N., Piotrkowska 10, biurko, stolik, prasa. Berliński B., Piotrkowska 14, tremo. Wizenfeld J., Piotrkowska 14, garderoba. Tygier J., Piotrkowska 14, tremo. Zylberberg Ch., Piotrkowska 14, maszyna do szycia. Frenkel H., Piotrkowska 14, szafa. Nowak E. M., Piotrkowska 14, otomana. Kac A., Piotrkowska 14, 50 paczek papierosów. Kojfer Sz. L., Piotrkowska 14, 20 chustek. Korton Sz., Południowa 3, kredens. Tyger J., Piotrkowska 14, 100 czapek. Chodźko M., Piotrkowska 14, 5 tuz. płat. Zalcensztajna Sz., Piotrkowska 14, pieniek i 30 kg. mięsa. Lemberger D., Piotrkowska 15, 10 szt. płótna. Gostyński J., Piotrkowska 16, biurko i kredens. Fryde L., Piotrkowska 16, szafa. Sztajnsznajder H., Piotrkowska 16, maszyna do pisania „Remington”, otomana z lustrem. Stow. Nauczycieli Żyd., Południowa 3, Radio na 80 stacji, 2 szafy. Tenebaum A., Piotrkowska 16, zegar ścienny, szafa, kanapa, 3 krzesła, kredens. Mendelson M., Piotrkowska 17, szafa. Gutsztadt A., Piotrkowska 17, umywalka z lustrem. Herszkowicz L., Piotrkowska 17, szafa, biurko, lustro wiszące. Abramowicz J., Piotrkowska 17, 4 kłosze, etażerki. Siekierska, Piotrkowska 17, 2 szt. towaru. Kirsztajn L., Piotrkowska 17, szafa z lustrem. Sztajer B., Piotrkowska 17, 2 kapy, lustro-tremo, 2 szafy, zegar ścienny, lampa wisząca. Pelcowicz F., Piotrkowska 17, 10 stolików, 1 stół, 4 krzesła. Ostromogilski J., Piotrkowska 17, 10 tuz. mydła. Orbach J., Piotrkowska 17, 5 szt. towaru półwełn. granatowego. Abram, Szarfand i Rotenberg, Piotrkowska 17, 2 szt. towaru białego. Rydyński I. M., Piotrkowska 18, 2 szafy, kredens, tremo. Manela M., Piotrkowska 18 kapa pluszowa. Bułkowski P., Piotrkowska 18, 1 szt. tow. męskiego. Gelrubin Sz., Piotrkowska 18, otomana, tremo, szafa. Geiler J., Piotrkowska 18, otomana. Zelichower Rachmil, Piotrkowska 18, kanapa, toaleta, tremo. Gepner M., Piotrkowska 18. otomana, Lewkowicz J., Piotrkowska 18, otomana. Grodzeński i Gliksman, Piotrkowska 20, 4 szt. towaru. po 30 mtr. Mitler Sz., Piotrkowska 20, kredens stołowy. Majeranc H., Piotrkowska 20, biurko. Markowicz M., Piotrkowska 20, otomana. Orbach A., Piotrkowska 20, maszyna do szycia. Wajntraub R., Piotrkowska 20, otomana z lustrem. Krygier E., Piotrkowska 21, tremo. Kujawski Ch., Piotrkowska 21. tremo. Falkowski M., Piotrkowska 22, 5 mtr. materiału. Lubiński I., Piotrkowska 22, szafa. Jakubowicz S., Piotrkowska 22, 30 damsk. kapeluszy słomk. i filcowych. Edelman Sz., Piotrkowska 22, biurko. Kryształ B., Piotrkowska 24, kredens. Biderman I., Piotrkowska 24, szafa z lustrem. Wolf Z., Piotrkowska 24, 2 koldry z łózek. Rozenblat Sz., Piotrkowska 24, zegar ścienny. Rozenberg P., Piotrkowska 25, biblioteka, stół, 4 krzesła, kanapka, 2 fotele, obrus pluszowy. Wajtraub Sz., Piotrkowska 20, tremo. Strykowski Ch., Piotrkowska 26, garderoba. Milakowski M., Piotrkowska 26, garderoba. Korn D. i B., Piotrkowska 26, pomocnik kredensu. Zarcki Z., Piotrkowska 26, tremo. Cwiling F., Piotrkowska 26, tremo. Lotenberg E., Piotrkowska 24, 4 walizy skórzane. Hasyler I. A., Piotrkowska 27, lustro, 2 szafy, 4 kapy pluszowe, stół, 6 krzesel. Jelinowicz H., Piotrkowska 27, kredens czarny. Goldberg A., Piotrkowska 27, szafa i para firanek, otomana. Goldrobel S. I., Piotrkowska 27, szafa. Pozner H. i Neugelberg, Piotrkowska 27, 120 mtr. metkalu. Fajgman A., Piotrkowska 28, 1 szt. towaru męsk.

W dniu 28 maja 1925 r. między godz. 9-tą rano a 4-tą po poł.

Zabrodzki A., Traugutta 6, 12 wiszących luster, 40 stolików z marmuruw. płytami. Regizer H., Kopernika 19, tualeta. Glicensztajn W., Kopernika 19, dywan. Glicensztajn M., Kopernika 19, dywan. Frydman A., Kopernika 27, szafa. Frajdenrajch J., Kopernika 19, tremo, Manes M. Kopernika 4, tremo. Bornsztajn J., Kopernika 4, dywan. Ulrich F., Piotrkowska 142, 20 stolików marmurowych. Lipszyc A., Kilińskiego 73, 2 fotele. Rozenberg M., Kilińskiego 73, lustro-tremo. Deresz Sz., Kilińskiego 77, otomana. Kliger I. M., Kilińskiego 77, szafa. Kryszek I., Kilińskiego 79, otomana z lustrem. Gliksman J. M., Kilińskiego 96, kanapa. Pitel H., Al. Kościuszki 37, szafa. Rozenbaum M., 6-go Sierpnia 12, lustro. Rozenberg A., 6-go Sierpnia 28, 20 paczek papierosów. Urman Ch., 6-go Sierpnia 30, pianino. Zdrojewski R., Senatorska 14, lustro i mandolina. Morylsza L., Fiszera 14, 4 krzesła. Glazer i Wiślicki, Piotrkowska 19, 1 szt. towaru wełnian. Kochen Sz., Piotrkowska 19, kredens z lustrem. Zyskind M., Piotrkowska 19, 2 szafy, kredens, samowar. Zusmanek J., Piotrkowska 19, maszyna do szycia. Bursztyn Sz., Piotrkowska 19, szafa i kredens. Długowski M., Piotrkowska 19, garderoba z lustrem. Białoszyński A., Piotrkowska 56, biurko. Gordon R., Piotrkowska 121, 2 kredensy. Miller F., Piotrkowska 98, 3 kredensy. Tow. Akc. J. Wojdyłowski, Piotrkowska 212/216, 5 biurek, kasa ogniotrwała. Córski i Spiewak, Piotrkowska 254, kasa ogniotrwała, 3 biurka. Firma G. Geyer, Piotrkowska 278, 2 kasy ogniotrwałe. Kloc S., Piotrkowska 51, pianino i kasa ogniotrwała. Dubner J., Piotrkowska 28 lustro-tremo, szafa, biurko, zegar ścienny.